

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Constitutviones Qvas Legati Sedis Apostolicae Mediolanensibus
obseruandas praescriferunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

partibus illis vires adhuc obtinet eius dolo, velle insequi significasti, non parum deuotionis tuæ studio congaudemus, in quo nimirum adeo specialem dilectionem a nobis & filiis sanctæ Romanæ ecclesiæ promeruisti, vt a nonnullis te odio habentibus, odium quoque nobis euidentibus iudiciis exhiberi declaretur. Super Aurelianensem denique, qui simoniace episcopatum obtinuisse, & inde per iurium tribus aliis sibi adhibitis incurrisse probatur, sententiam dare archiepiscopum Senonensem literis nostris admonuimus; quem nimirum, vt cum ipso conuenias, & negotium illud pariter agas, apostolica auctoritate hortamur. Abbatem quoque sancti Medardi iam pridem excommunicationis vinculo innodatum, omnibus modis operam dare studeas, vt de abbacia, quam iniuste retinet, eiiciatur, & alter digne & canonicè substituatur.

Cetera vero quæ in literis tuis continentur, ad præsens distulimus, præsertim cum in præsentia tui, quam desideramus videre, id melius fieri existimamus: non enim panis securi, neque arbor cultro succidi solet. De causa autem Amelrici iterum & iterum te admonemus, vt quod in apertis literis nostris continetur omni studio omnique sollicitudine peragas.

CONSTITUTIONES

QVAS LEGATI SEDIS APOSTOLICÆ
Mediolanensibus obseruandas præscripserunt.

*In nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. Anno ab incarnatione
Domini Iesu Christi MLXVII. pontificatus vero domini Alex-
andri II. papæ sexto, indictione quinta, die primo mensis
Augusti, actum feliciter Mediolani.*

CVM constet, fratres carissimi, omne genus hominum sub primi parentis præuaricatione ortum, ex radice carnis peccati trahere contagia culpæ, eamque propter hoc pœnam sustinere vindictæ, vt miseriis multis repletum, sibi que ipsi graue & ingratum nunquam in eodem valeat permanere statu: vt quia factori suo noluit obedire, ex pœna peccati cogatur mutabilitatis suæ miseras tolerare, ita vt nec animo virtutis stabilitatem, nec cor-

Præscriptæ
leges ser-
uandæ Me-
diolanensi
ecclesiæ.

Concil. Tom. 25.

H h h h

pore status tenens qualitatem, in diuersa vitiorum monstra erumpat, & præceps ad æternæ mortis interitum currat: immensa Dei bonitas humanam naturam sic vitiatam, & a se per mandatorum eius transgressionem multifariam elongatam non deseruit; sed labentem quotidie erigit, fugientem reuocat, nexibus amoris multiplicium beneficiorum sibi ligat, sed nec sic in voluntate ipsius permanenti, vel mandatis eius adhærenti leges edixit, Canonesque Spiritu sancto dictauit, modos constituit quibus debeat anima compefci, & in bonis enutriri: quorum omnium caput, summumque apicem, Romanam, cui per beatum Petrum non solum terram, sed ipsos caelos ligandos ac soluendos dedit, constituit ecclesiam: vt quidquid vbique ecclesiarum prauitatis reperitur, dum ibi non poterit, ab ea quasi ab origine & magistra omnium corrigatur.

Quapropter dilectionem vestram hortor, & per Christum rogans obtestor, ne erubescat quisquam malum emendare, quod non erubuit ante Dei oculos perpetrare. Quia igitur in hac sancta Mediolanensi ecclesia, quorundam prauorum clericorum ac laicorum statu vel neglectu in multis diuinæ legis desuevit regula, vnde in hac præclara vrbe perniciofa inter iustitiæ, vt videbatur, fautores & malitiæ defensores orta seditio, ac mortifera in omnem intus & extra populum disseminata discordia, ad animarum interitum: qualiter per boni Iesu amatoris hominum, misericordiam, & per nos qualescumque apostolicæ sedis legatos, nostramque peruigilem operam, seditio in quietem, discordia in pacem, peruersitas reducta sit in rectitudinem, scripturæ titulis annotamus, vt, iuuante Domino, pacem firmam, & canonicæ rectitudinis normam, in hac sancta ecclesia in perpetuum stabiliamus. Quia itaque per confratrem nostrum dominum Petrum Ostiensem episcopum, reuerendæ sanctitatis virum, quædam sunt olim in hac vrbe correctæ, non opus est ea, vel præteritas lites omnibus notas, replicare; sed quæ nunc sunt canonica disciplina a nobis statuta, ad futurorum memoriam literis exarare.

Contra simoniacos.

Apostolica igitur auctoritate fulti, ex parte omnipotentis Dei & apostolorum principis Petri, gloriosique

confessoris Christi Ambrosii statuentes præcipimus, ac per virtutem Spiritus sancti, qui est peccatorum remissio, interdicens, non noua præcipientes, sed antiqua reformantes, vt nullus in vniuersa huius ecclesiæ parochia monachus abbas per precium quocumque modo conuentum accipiat, canonicus etiam nec nisi gratis, nec vlllo alio modo ordinetur. Ex nulla quoque ecclesiastici ordinis benedictione, vel ex ecclesiarum consecrationibus, vel christi datione quidquam muneris a quoquam per aliquam conuentionem detur aut accipiatur.

Presbyter etiam, diaconus, ac subdiaconus, feminam ad fornicandum palam retinens, donec in culpa manserit, nec officium faciat, nec ecclesiæ beneficium habeat. Qui vero non retinet, & euentu ex humana conditione ceciderit: postquam manifestum veraciter fuerit, suspendatur ab officio tantum, donec per pœnitentiam satisfecerit.

Contra clericos fornicarios.

Statuimus insuper neminem prædictorum graduum clericum ex suspitione damnari, ita vt nec officio careat, nec beneficio, nisi ipse forte confessus, vel per idoneos testes veraciter sit conuictus. Ne autem lædendi eos aliqua occasio pro relictis feminis eorum fiat.

Statuimus vt cum illis in vna domo non maneant, nec manducent, nec bibant, nec sine tribus vel duobus idoneis testibus simul loquantur: & hæc seruantes nullam pro eis calumniam patiantur: ipsi vero iuxta ecclesias, si fieri potest, habitare cogantur. Qualiter vero quisque eorum pro ordinum inæqualitate, vel culpæ varietate, officium ac beneficium perdat; ideo scribimus, quia cuncta ecclesiastica officia in status sui dignitate consistere volumus, & nullum clericorum pro cuiusquam peccati culpa vel officii sui aliqua in Deum offensa, in iudicio laicorum amodo esse permittimus, sed modis omnibus in perpetuum prohibemus.

Si quis autem laicus cuiusque ordinis, præscriptorum graduum clericos in potestate sua habet, cum primum sciuerit in veritate, aliquem ex eis vel feminam, sicut dictum est, retinere, vel in fornicationis crimen casu cecidisse; statim per se vel per suum nuntium hoc studeat indicare archiepiscopo, & huius ecclesiæ ordinariis, quibus cura ista

Suppleat
laicus neg-
lectum
quod est ab
archiepisco-
po.

commiffa fuerit. Si ipfe, aut ipfi, illi admodum fcilicet in culpa obdurato vel accidentaliter lapfo interdixerint, vt dignum eft, officium, ipfe laicus postmodum interdicit obdurato tantum officium. Si vero archiepifcopus, vel fui ordinarii, postquam audierint, hoc neglexerint, ipfe laicus, quicumque fit, extunc in fua potestate, nec officium facere, nec beneficium alicui ex illis permittat tenere, donec culpam deferat, & digne Domino per pœnitentiam fatisfaciat. Præcipimus vt illud beneficium, quod cuiquam clericorum aufertur, nullus laicus in fuum vsum vel lucrum accipiat, nec alicui fuorum tribuat, fed ad ipfius ecclefiæ, vel ministrantium illi opus & vtilitatem feruetur, aut expendatur, donec vel ipse, fi dignus fuerit, reconcilietur, vel alter loco eius constituatur.

Hoc etiam constituimus, & firmiter contradicimus, vt nullus laicus alicui ex illis qui forte lapsi fuerint, vllam in prædiolis, si habet, aut in aliquibus bonis fuis, vel sæculari, si forfan fuerit, beneficio, violentiam inferat, nihilque de fuis nisi ecclesiasticum beneficium prædicto modo tollat.

Similiter quoque, vt nullus laicus a cuiusquam ordinis clerico in gradu aliquo ecclesiastico benedicendo quidquam muneris exigat vel accipiat, ne cum Simone mago particeps fiat.

Illud autem quod speciali deuotione est dignum, inuiolabili constitutione iudicamus fore in perpetuum firmum, vt huius gloriofæ sedis antistes, qui nunc est, vel quicumque deinceps fuerit, semel aut bis, si posse fuerit, sibi per omnes plebes, quicumque eas teneat, ad consignandum, & Christianitatem secundum Canones perquirendum vadat: nullusque laicus aut clericus in hoc ei resistat, sed deuote ei in his quæ Domini sunt obediat & ministret. Integram quoque habeat in omnem suum clerum canonicè iudicandi ac diftringendi potestatem, tam in ciuitate, quam extra, per omnes plebes & capellas, vt dum clerici fuerint, a sæcularis iudicii infestatione securi, in diuina feruitute, & Canonum auctoritate consistant quieti, & archiepifcopo suo obediant deuoti.

Illos autem omnes clericos & laicos, qui contra simoniacos & incontinentes clericos, vt per rectam fidem, ne

hæc mala fierent, operam darent, iurauerunt, & per hoc incendia, deprædationes, sanguinum effusiones, multasque iniustas violentias fecerunt; omnimodo prohibemus ne hæc vltcrius faciant; sed semetipsos custodiendo, & pro his qui ea non seruant, archiepiscopo suo & ordinariis huius ecclesiæ, suffraganeisque episcopis, quod canonicum est suggerendo, & cum bono animo supplicando in his operam tribuant; hoc est, studium habeant. Et nulla alicuius damni vel dedecoris, quod pro huius placiti causa alicui illatum est, ex aliqua parte amodo repetitio fiat, aut odium maneat: sed pax Christi, quæ superat omnem sensum, corda vestra possideat.

Ad hæc igitur omnia conseruanda, & perenniter stabilienda, quia aliquando nonnullos magis mundana quam æterna pœna a malo retrahit, & ad bonum compellit; si quis ex his omnibus, qui pro officio & potestate ecclesiastica vel mundana hæc agere debet, & potest ea studiose & fideliter perficere, sicut præmissum est, neglexerit aut noluerit, archiepiscopus quidem de suo centum libras denariorum persoluat: & si contempserit, donec emendet, proprio officio abstineat: clericus autem vel laicus pro ordinis ac dignitatis suæ qualitate, hac potestate tali mulctetur damno, vt si quidem de ordine capitaneorum fuerit, viginti denariorum libras, vassorum autem decem, negotiatorum quinque, reliquorum vero pro qualitate & possibilitate componat ad vtilitatem huius sanctæ matricis ecclesiæ: & sicut pro treuga Dei fracta per decem tot ciuitates riscattum faciat.

Si quis itaque (quod non optamus, & Dominus auertat) hæc non obseruauerit, & transgressor factus, sicut statutum est, emendare contempserit, incurrat æternæ maledictionis & anathematis vinculum, & cum Dathan & Abiron præsens, atque cum Iuda traditore, Pilato & Caiapha æternum subeat interitum, nisi resipiscat, & digne satisfaciat. Omnipotens Deus, dulcissimi fratres & filii, precibus beatissimi apostolorum principis Petri, & gloriosissimi consortis sui Ambrosii, ab his omnibus malis vos custodiat, & in bonorum obseruantia corda vestra & corpora ita dirigat, vt ad promissam vobis æternæ beatitudinis hereditatem peruenire concedat. Amen.

Hhhh iij

Ego Mainardus Dei gratia Siluæcandidæ dictæ episcopus, apostolica sedis legatus, huic constitutionis paginæ a me factæ subscripsi.

Ego Ioannes sanctæ Romanæ ecclesiæ cardinalis presbyter, atque eiusdem legatus, huic constitutioni subscripsi.

EPISTOLA VII.

ALEXANDRI PAPÆ II.

AD EPISCOPOS DANIÆ.

Pro Synodo celebranda.

Alexander episcopus seruus seruorum Dei omnibus episcopis in regno Danorum constitutis, apostolicæ sedis & nostro vicario obedientibus, salutem & apostolicam benedictionem.

HAMBVRGENSIS episcopus, venerabilis vicarius noster, literis & legatis suis conquestus est, quod quidam Edbertus Fariensis episcopus multis criminibus inuolutus ad Synodum suam per triennium vocatus venire contempsit. Quod quia consilio quorundam vestrorum dicitur esse factum, mandamus, & apostolica auctoritate præcipimus, vt ab huiusmodi recedatis omnino consilio, eumque ad audientiam prædicti fratris nostri ire admo- neatis, quatenus post factam examinationem canonicè iudicetur. Et alia, quibus ibi præcipitur vt ei obediant, & satisfactionem exhibeant.

FRAGMENTVM EPISTOLÆ VIII.

ALEXANDRI PAPÆ II.

AD VVILIELMVM REGEM ANGLORVM.

Pro exactiōne denarii sancti Petri.

Idem Alexander Vvilielmo regi Anglorum.

Nouit prudentia tua Anglorum regnum, ex quo nomen Christi ibi clarificatum est, sub apostolorum principis manu & tutela extitisse, donec quidam membra mali capitis effecti, zelantes superbiam patris sui satanæ, pactum Dei abiecerunt, & Anglorum populum a via veritatis auerterunt. *Et paulo post*: Nam, vt bene nosti, donec Angli fideles erant, piæ deuotionis respectu ad cognitionem religionis annuam pensionem apostolicæ